

er gjort udførlig Rede for denne Sag. Endringsforslagene under Nr. 357 og 358 er et Par smaa Bevillinger til Portneren og til Portnerboligen ved Montén, som Udvalget har tiltraadt. Paa § 26 er der under 386 stillet et Forslag af Flertallet. Det lyder saaledes: „Der indstettes et nyt Nr. saalydende: Til Danmarks internationale, parlamentariske Komite til Deltagelse i den interparlamentariske Konference i Kristiania i Sommeren 1893, 5,000 Kr.“ Et lignende Forslag var stillet i Fjor, det blev vedtaget her i Tinget med 62 Stemmer mod 16, og det opstilles igen i en noget anden Affattelse. I Fjor blev der foreslaaet 3,000 Kr. til en Rejseunderskøttelse til delegerede, som skulle vælges af Rigsdagens to Afdelinger. I Aar foreslaas der derimod 5,000 Kr. til Danmarks interparlamentariske Komite, for at den igen kan vælge Medlemmer til at deltage i den interparlamentariske Konference i Kristiania i Sommeren 1893. Disse interparlamentariske Konferencer have jo det Formaal, som det hedder i Vedtægterne for den danske Afdeling, at medvirke til at lette Tankudvekslingen mellem de forskellige Rigsdages Medlemmer og fremme Underjøgelsen af Aarsagerne til internationale Uenigheder, som maatte opstaa. De have allerede en lille Historie. De begyndte i 1889 i Paris med en Tilslutning af henved 100 Medlemmer fra de forskellige Rigsdage i Europa. Den næste Konference afholdtes i 1890 i London. Da var Antallet steget mellem 100 og 200 Medlemmer. I 1891 afholdtes Konferencen i Rom; der var da et Antal af ca. 400. I Fjor holdtes den i Bern, men jeg savner Oplysninger om, hvor mange der var til Stede der. Det er imidlertid ikke blot Deltagernes Antal, der er vokset ved disse Konferencer, der er ogsaa efterhaanden kommen flere og flere Rigsdagsmænd med, som have særlig Betydning inden for deres Landes Rigsdage, saaledes saa man ved Konferencen i Rom nogle Formænd for forskellige Landes Repræsentationer, og andre Rigsdagsformænd var repræsenterede. Jeg skal blot nævne, at f. Eks. en af den tydske Rigsdags Viceformænd var til Stede, at Formændene for det østrigske Rigsraad, for den græske Rigsdag og for begge Kamre af Generalstaterne i Holland, havde ladet sig repræsentere. Det italienske Deputeretskammer havde aabnet sin Sal for Konferencen. Dets Formand præsiderede ved dens Møder, og den italienske Regering støttede Konferencen paa forskellig Maade, bl. a. stillede den f. Eks. et gratis Ekstratog til Konferencens Raadighed til en Tur fra Rom til

Neapel. Nu ere disse Konferencer rykkede os nærmere ind paa Livet, idet den næste skal holdes til Sommer i Kristiania, og i Norge har man allerede for længe siden omfattet denne Sag med megen Interesse. Stortinget har siden 1890 hvert Aar vedtaget en Bevilling til Rejseunderskøttelse for 3 Stortingsmænd, der skulde vælges af den der dannede parlamentariske Komite mellem Stortingsmændene, og i den senere Tid er denne Bevilling ikke blot baaren frem fra Benstres Side, men er ogsaa bleven ledsaget med venlige Udtalelser fra Højres Side. Det forekommer derfor Flertallet, at det vilde være naturligt, om vi fulgte Norges Eksempel og stillede en Sum til Raadighed for den danske Afdeling, af den interparlamentariske Komite i Anledning af dette Møde i Kristiania. Det er jo ganske vist, at endnu kan man ikke sige, at disse Konferencer have nogen overordentlig stor Betydning, skønt det følger af sig selv, at saadanne Møder imellem Rigsdagsmænd fra forskellige Lande altid vilde have en ikke lille Betydning for Deltagerne, saaledes som saadant Samkvem mellem Mænd fra de forskellige Lande jo altid kan have. Men efterhaanden som der bliver flere og flere Deltagere i disse Møder, og efterhaanden som der kommer flere og flere indflydelsesrige Medlemmer af Rigsdagen med, vilde disse Konferencer saa Betydning paa flere Maader, men særlig tror jeg, de vilde kunne saa en gavnlig Betydning i Spørgsmaalet om Nationernes indbyrdes Forhold, særlig overfor Spørgsmaalet om at saa opstaaende Stridigheder afgjorte ad fredelig Vej gennem Boldgiftskendelse. Vi ere jo alle enige om, gaar jeg ud fra, at det vilde være en stor Velsignelse, hvis saadanne Spørgsmaal kunde løses ad fredelig Vej gennem Boldgiftskendelser, men jeg tror ogsaa, vi alle ere enige om, at Regeringerne i Virkeligheden ikke kunne udrette noget i den Retning, førend der rundt om i de forskellige Folk og i de forskellige Parlamenter er skabt en saadan Stemning, at de kunne saa den fornødne Tilslutning dertil. Høist sandsynligt maa det jo netop være fra Parlamenterne, at denne Bevægelse maa gaa ud, hvis vi virkelig skulle komme ind paa Tanken om at løse internationale Stridigheder gennem Boldgift, og i den Henseende vil jo selvfølgelig saadanne Konferencer, efterhaanden som de udvikles, kunne komme til at saa meget gavnlig Indflydelse. Konferencerne ere private, men idet forskellige Stater allerede nu have stillet sig saaledes, som Italien og Norge have gjort, saa de en større Betydning; og jo flere Lande, der støtte dem, derigennem at de anerkende den